

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 2 martie 2013, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Un frate: 2 Tes. 2.13-17: „*Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului. Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos. Așadar, fraților, rămâneți tari și țineți învățăturile pe care le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră. Și Însuși Domnul nostru Isus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin harul Său o mângâiere veșnică și o bună nădejde, să vă mângâie inimile și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!*”. (...)].

Și eu doresc să vă spun „Bun venit” tuturor, în scumpul Nume al Domnului nostru! De fiecare dată putem cânta din nou „Ei vin din est și din vest, ei vin din sud și din nord. Ei vin la ospățul ceresc, în odaia cerească și ascultă cuvântul Mântuitorului”. Acesta este harul pe care Domnul ni l-a dăruit ca să venim să ascultăm Cuvântul Lui, cu respect, să-l credem și să ne fie descoperit.

Vă spunem „Bun venit” tuturor, care au venit din Europa, din Africa, din Canada! Suntem mulțumitori din adâncul inimilor noastre pentru că mai avem această posibilitate de a ne aduna ca să ascultăm Cuvântul Lui sfânt și scump.

Astăzi vom trata foarte scurt unele teme actuale, în număr destul de mare. Dar mai întâi doresc să transmit salutarile: [...]. Sper că am transmis toate salutarile. Dacă am uitat pe cineva ne cerem scuze.

Frați și surori, cu adevărat noi am ajuns într-un timp foarte serios. Toți am auzit știrile. Le am aici din diferite ziare și reviste. Toți au scris despre ceea ce s-a întâmplat în Vatican, despre ceea ce s-a întâmplat cu Martin Luther și ce mai trebuie să fie pregătit acum. Și în special despre creștinii care sunt prizonieri în Siria, care sunt suspectați că au făcut parte din grupul lui Assad și au stat de partea lui. De aceea ei le-au declarat:

„Și voi trebuie să muriți împreună cu el”. Acolo sunt două sau trei milioane.

Dacă citești toate aceasta știi că acolo ura este fără limită. Oameni care au trăit cât de cât în pace, sunt acum prizoniți și suspecți în fel și chip. Dumnezeu să fie cu ei.

Aici, pe prima pagină a ziarelor principale este scris: „Moarte creștinilor!”. Și aceasta datorită faptului că Assad nu face parte din rândul șiiților sau sunniților, cele două direcții principale ale islamului, de aceea el este judecat în acest mod. Ceea ce s-a întâmplat acolo nu este bine, dar totuși simțim împreună cu toți frații și toate surorile noastre din această țară. Fie că este vorba despre Damasc... Voi vă puteți aminti că eu n-am predicat doar în Damasc, ci și în Aleppo. În Damasc eu am călătorit în același automobil în care a călătorit și Winston Churchill. Ușa [de la mașină] se deschidea în față. Dumnezeu a condus totul în așa fel încât eu să fiu în locul potrivit la timpul potrivit în toate țările. Fie în Cairo și pretutindeni unde am fost, am putut predica în libertate ceea ce trebuia să fie predicat și întotdeauna Dumnezeu a dăruit mult har.

Aici avem și o poveste. Aproape că trebuie să râd, dar situația este destul de serioasă. Și despre aceasta au scris mulți reporteri: „Darwin și Biblia”. Aici ei subliniază că pe 12 februarie 2013 el ar fi împlinit vârsta de 200 de ani. Apoi, fac o comparație: „Evoluția sau ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu”. Pentru noi rămâne veșnic valabil doar ceea ce a făcut Dumnezeu și ceea ce este scris în Cuvântul Lui. Dacă în Geneza 1.27 este scris că: „*Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu*”, atunci pentru noi este „Da și Amin!” și nu mai este necesar să întrebăm pe cineva. Și cine citește în Geneza 2.7 că: „*Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului*” și că, apoi, omul trebuia să se întoarcă din nou în țărână.

Noi n-avem nicio problemă să credem așa cum este scris în Scriptură. Dar acești oameni au avut o contribuție ca să-L facă pe Dumnezeu de necrezut. Ei au semănat ateism în lume. Cine cunoaște istoria știe că acest bărbat, Darwin, s-a lepădat de credință atunci când fiica lui a murit de cancer la vârsta de 11 ani – în acel moment s-a întâmplat cu el. Darwin nu a putut înțelege această situație, că Dumnezeu poate permite ca fiica lui să moară. Dar noi știm că toate

lucrurile se întâmplă spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu. Așa este scris și așa și rămâne.

S-a scris mult despre Martin Luther și despre tezele sale, dar nu ne vom opri prea mult la aceasta. A fost scris tot ceea ce a spus Martin Luther și împotriva căror lucruri a protestat el. Și acum, în toate ziarele și revistele citim cum va fi „reparat” totul.

Mă gândesc la anul 1964, când am fost în Roma și am predicat în biserica lui McTurman. El era un american din Statele Unite și soția lui era o italiancă. Când cardinalul german Bea era conducător în Consiliul Vatican II, am fost în aceeași casă cu David Du Plessis, acest „domn Penticost” care mergea regulat la Vatican. Odată l-am însoțit ca să vizitez Vaticanul, dar în acel timp cardinalul Bea a spus cu privire la toate bisericile protestante: „Haideți să învățăm și să vorbim limba lor astfel încât ei să ne înțeleagă pe noi”. Aceasta s-a și întâmplat din acel timp până astăzi.

Noi toți știm că în anul 1954 fratele Branham a spus că va veni un papă din Statele Unite, care va fi potrivit să facă ceea ce trebuie să mai fie făcut. Toți știm foarte exact că acest papă care va fi ales acum trebuie să aibă o legătură bună cu iudeii, cu musulmanii și cu creștinii, el trebuie să aibă o legătură bună cu toți fiindcă numai așa poate să-i unească pe toți, astfel încât să poată fi încheiat acest tratat de pace.

Aș putea citi din Daniel capitolele 7, 8, 9 ce este scris despre acest bărbat. Cu adevărat am ajuns la sfârșitul timpului și acum ne putem aștepta ca Domnul să-Și desăvârșească în orice moment lucrarea Lui cu Biserica Sa.

Aici mai am și scrisoarea circulară din aprilie 2012, unde este arătată o fotografie cu papa Benedict al XVI-lea pe Muntele Templului, după ce discutase cu palestinienii și cu toți ceilalți. Da, totul trebuie să fie internaționalizat. Și cine a mai citit și auzit corect [poate ști că] 21 de locuri geografice și clădiri sunt deja sub stăpânirea Vaticanului și în iunie trebuie să fie semnat un tratat la Vatican. Este într-adevăr atât de târziu... Ceea ce mă atinge cel mai mult în această situație – nu doresc să folosesc în mod direct noțiunea de „obraznicie”, dar faptul că Vaticanul pretinde Odaia de Sus, de pe Muntele Sion – nu întregul loc – dar o încăpere să aparțină papei și Vaticanului. Noi toți care mergem în Ierusalim sau care am fost acolo știm că acesta a fost un loc pe care l-am

vizitat de fiecare dată. Am fost pe Muntele Sion, am fost în Odaia de Sus. Dar acum peste tot intrarea trebuie plătită. Cine n-a mai fost în Israel poate să vină data viitoare, pentru că într-o zi nu vom mai avea voie să mergem în acele locuri.

Așa cum vedem, totul se dezvoltă rapid, totul este în pregătire: cu iudeii, cu musulmanii. Este atât de tâziu! Și ultimul lucru care va avea loc va fi acest legământ despre care a scris Daniel. De aici doresc să citesc trei versete pentru că nu toți au Bibliile cu ei și nu toți știu exact unde sunt scrise aceste versete.

Daniel 7.23: *„El mi-a vorbit așa: «Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi»”*.

Despre această persoană principală este scris, la singular, în vers. 25: *„El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui preainalt, va asupri pe sfinții Celui preainalt...”*.

În Daniel 8.24 este scris: *„El va fi tare, dar nu prin puterea lui Însuși; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților”*.

Daniel 9.27: *„El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână...”*. Deci, totul este în pregătire. Și așa cum am scris într-o scrisoare circulară, a mai rămas doar un singur loc¹ și apoi.... Ce doresc să spun cu aceasta? *„Când vedeți toate aceste lucruri întâmplându-se, atunci să vă ridicați capetele voastre fiindcă voi știți că eliberarea voastră se apropie”*.

Astăzi am primit un telefon de la o persoană pe care, de fapt, nu o cunosc, care mi-a spus: *„Pretutindenii au rămas doar niște dărâmături”*. Răspunsul meu a fost foarte spontan: *„Părăsește acea grămadă de dărâmături și caută ca tu să fii pregătit când va reveni Domnul”*. Uneori noi nu putem schimba lucrurile care s-au întâmplat.

Dar acum unul din subiectele principale care este proclamat pretutindenii, în toate guvernele, pe care ei l-au legiferat: *„căsătoria homosexualilor”*. Eu spun acest lucru cu un anumit scop. Și trebuie să citim în Luca 17 și alte versete pentru ca să ne dăm seama că în timpul

---

¹ Fratele Frank arată o foaie cu lista papilor – n.tr.

când va reveni Domnul, pe pământ va fi aceeași stare cum a fost în timpul Sodomei și Gomorei, pentru că așa a spus-o Domnul.

Citim din Luca 17 de la v. 24 despre revenirea Domnului nostru: „*Căci, cum iese fulgerul și luminează de la o margine a cerului până la cealaltă, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa*”. Apoi Domnul nostru explică mai exact această temă despre timpul sfârșitului și în vers. 26 și 27 spune: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului: mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți*”. Noi cunoaștem aceste versete. V. 28: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aiudoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau*”.

După aceea vine lucrul despre care astăzi vom discuta puțin mai mult. Vers. 29-30: „*dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc*

și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți. Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului”. Acesta este versetul pe care fratele Branham l-a folosit aproape în fiecare predică și rugăciune pe care a făcut-o pentru bolnavi: „*Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului*”.

Nu ne vom opri prea mult la aceasta, dar trebuie să mergem și la Geneza 18 și 19, ca să vedem cu adevărat de ce fratele Branham a accentuat atât de mult faptul că în slujba lui s-a întâmplat ceea ce s-a întâmplat atunci în Geneza 18, când Domnul l-a vizitat pe Avraam și i-a dat făgăduința că Sara va avea un fiu. Este scris în Geneza 18 începând cu vers. 9: „*Atunci ei i-au zis: «Unde este nevasta ta, Sara?» «Uite-o în cort», a răspuns el. Unul dintre ei a zis: «La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu.» Sara asculta la ușa cortului, care era înapoia lui*”.

Eu am mărturisit despre aceasta. Când fratele Branham a vorbit despre acest text și a accentuat într-un mod deosebit că acum este vorba despre făgăduința pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu în acest timp și a spus că Sara era în cort înapoia Lui când a fost dată această făgăduință - eu am spus-o aici de cel puțin de două sau de trei ori - Fratele Branham a

întors spatele auditoriului și a spus: „Pentru ca voi să știți că același lucru se întâmplă și astăzi eu mă întorc cu spatele”. Așa a stat fratele Branham acolo și prin darul descoperirii el le spunea numele lor și de ce boală sufereau. [El a stat] cu spatele la auditoriu ca să sublinieze că în acest timp se repetă același lucru. Și Domnul ne-a cercetat și a făcut același lucru pe care l-a făcut atunci când l-a vizitat pe Avraam sau atunci când a umblat pe pământ.

Noi știm ce este scris în Ioan 1.48, când Domnul nostru i-a spus lui Natanael: „*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin*”. Sau ce i-a spus femeii de la fântână: „*cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat*” [Ioan 4.18].

Și fratele Branham a spus din nou: „Ultimul semn pe care Dumnezeu îl dă Bisericii este același semn pe care l-a dat El atunci iudeilor și samaritenilor”.

Frați și surori, trebuie s-o subliniem de fiecare dată din nou: noi n-am alergat după niște basme meșteșugit alcătuite, ci am recunoscut, prin harul lui Dumnezeu, că Domnul are un plan de mântuire și totul se împlinește conform planului Său.

În următorul capitol, în Geneza 19, este prezentată situația cu Sodoma. Noi știm că Domnul a venit la Avraam însoțit de doi îngeri, care sunt numiți bărbați. Sau în Geneza 18.1: „*Domnul i S-a arătat la stejarii lui Mamre, pe când Avraam ședea la ușa cortului, în timpul zădufului zilei*”. Și v. 2: „*Avraam a ridicat ochii și s-a uitat: și iată că trei bărbați stăteau în picioare lângă el*”. Domnul era însoțit de doi îngeri. Dar după aceea vine și situația cu Sodoma. Domnul rămâne cu Avraam și în Geneza 18.17 El spune: „*Atunci Domnul a zis („S-a gândit” – lb. germ.): «Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?...»*”. Avraam era proroc și Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere tainele Sale slujitorilor Săi proroci. Apoi a urmat și rugămintea lui Avraam, ca Sodoma să nu fie distrusă. Și Dumnezeu a zis „dacă găsesc cincizeci, dacă găsesc patruzeci și cinci, dacă găsesc patruzeci, dacă găsesc treizeci sau zece nu voi distruge orașul”. Aceasta se poate reciti în versetele următoare din Geneza 18. Și iată că nu erau nici măcar zece oameni buni în tot orașul Sodoma.

Acum fiți foarte atenți! Geneza 19.1: „*Cei doi îngeri au ajuns la Sodoma seara; și Lot ședea la poarta Sodomei*”. Nu citesc totul, voi

cunoașteți această relatare. Și acești bărbați... – este scris în Gen. 19.4: „*Dar nu se culcaseră încă și oamenii din cetate, bărbații din Sodoma, tineri și bătrâni, au înconjurat casa; tot norodul a alergat din toate colțurile*”. Toți erau de acord cu homosexualitatea și cereau acestui bărbat al lui Dumnezeu să-i scoată afară pe acești bărbați (îngeri) pentru ca acești homosexuali să se împreuneze cu ei. Dar acest bărbat al lui Dumnezeu le-a spus: „*Iată că am două fete care nu știu de bărbat; am să vi le aduc afară și le veți face ce vă va plăcea*” (vers. 8). „*Ei au strigat: «Pleacă!» Noi nu le vrem pe ele, ci îi dorim pe acești bărbați*” (vers. 9).

De ce citim noi acest lucru astăzi? Fiindcă această stare este actuală. Ce spune Dumnezeu în Cuvântul Lui este valabil doar pentru poporul Său. Toți ceilalți pot să facă ce vor, să facă sau să permită ce vor ei. Tot ceea ce a spus Domnul, bărbaților, El o spune doar credincioșilor. Dacă El spune: „*bărbatul este capul femeii*”, atunci El o spune credincioșilor. Dacă El a spus ca „*femeia să tacă în adunare*”, atunci nu a spus „să tacă în Parlament”. Nu! Ci a spus să tacă în biserică! Toate poruncile pe care le-a dat Dumnezeu le-a dat Bisericii, le-a dat credincioșilor. Toți ceilalți pot să facă sau să permită ceea ce le place. De ce reamintim noi acest lucru astăzi? Fiindcă într-adevăr vedem ce se întâmplă în jurul nostru. Și chiar nu se mai permite să se citească în public textele din Romani cap. 1. Și o spun iarăși: dacă citim sfânta Scriptură, atunci noi adresăm aceste cuvinte doar credincioșilor. Tuturor celorlați, nu li se adresează. Dar în Romani cap. 1 ne este prezentată starea [omenirii] de atunci și așa cum este și astăzi.

Romani 1.24: „*De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; așa că își necinstesc singuri trupurile*”. Dumnezeu a renunțat la ei și i-a lăsat să-și urmeze poftele inimilor lor; așa că își necinstesc singuri trupurile. O spun din nou: toți pot face ce vor, dar credincioșii sunt legați de Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Noi ne aplecăm sub tot ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său și spunem: „Mulțumiri Ție, Doamne, că și în acest domeniu pământesc a fost instituită ordinea divină”. Putem citi mai departe, dar nu ne vom ocupa mai mult cu tema aceasta. Am vrut doar să reamintesc că totul, de sus până jos, toată populația este târâtă în a face acest lucru. Dar Dumnezeu Își aduce Biserica înapoi la început, înapoi la rânduiala divină, și în

domeniul căsniciei și familiei. Noi suntem mulțumitori pentru tot ce ne-a dăruit și descoperit Dumnezeu din Cuvântul Său, prin harul Lui și noi toți suntem de acord cu tot ce ne-a spus El în Cuvântul Său.

Deja atunci Domnul nostru a spus că oricine nu ascultă ceea ce are de spus El, acelaia El nu-i mai poate vorbi. În Ioan 8 citim de la v. 43: „*Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu*”. Frați și surori, eu am citit acest verset doar pentru că Domnul nostru a zis că în acel timp când Se va descoperi El va fi la fel ca în vremea Sodomei și Gomorei. De aceea trebuie să fie așa. Aceasta este dezvoltarea lumească actuală. Noi care facem parte din generația mai veche nu putem înțelege cum totul este făcut oficial. Dar Domnul nostru a zis: „Cum a fost în timpul Sodomei și Gomorei tot așa va fi în timpul când Se va descoperi Fiul omului”. Noi suntem mulțumitori pentru că El S-a descoperit cu adevărat în același fel.

Oare de ce fratele Branham, ca proroc făgăduit, s-a referit la această situație și, cu spatele întors la auditoriu, a spus: „Ca să știți și voi că aici se întâmplă același lucru cum a fost atunci”? Și Dumnezeu a și confirmat-o. Noi suntem mulțumitori pentru că putem trăi în acest timp.

Toți știm că Lot a fost scos afară din Sodoma. Soția lui s-a întors ca să privească înapoi și a fost transformată într-un stâlp de sare. Noi nu ne uităm înapoi, ci ne uităm la Domnul. El ne-a chemat, El ne-a iertat. Și cum am spus deja, și în acest timp ne-a dăruit Cuvântul Său și ne-a descoperit voia Lui. Iar noi nu avem nici cea mai mică împotrivire. La fel și surorile! Aceasta a fost și întrebarea fratelui Branham. El a spus: „După toți anii care au trecut, acești ani ai binecuvântărilor, a confirmării Cuvântului, în fiecare an când revin aici sunt tot mai multe femei cu părul tăiat, fardate, machiate și vopsite”. Și apoi a fost pusă și întrebarea: „Ce rezultat a avut acest Cuvânt vestit, confirmat într-un mod atât de puternic?”

Noi putem spune cu mulțumire că există o turmă mică în care Cuvântul lui Dumnezeu împlinește scopul pentru care a fost trimis și noi ne predăm, ne smerim sub ascultarea vocii Lui. Nu ne forțăm, ci [ascultăm] din pricina dragostei față de El, față de Cuvântul Său.

Aici în Ioan 8.44 este scris ceva ce noi aproape că nu o putem rosti cu buzele noastre. Dar învățații și fariseii L-au atacat pe Domnul nostru la fiecare pas. În Ioan 8.44, Domnul spune: „*Voi aveți de tată pe*

diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr”. Putem citi mai departe. Lucrul important este scris în vers. 45: „Iar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți. Și v. 47: Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu”.

Frați și surori, astfel ne dăm seama dacă suntem din sămânța Cuvântului, născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu la o nădejde vie, dacă într-adevăr am primit o legătură directă cu Dumnezeu și nu trebuie să ne forțăm să facem ceea ce facem, ci am primit viața dumnezeiască prin harul lui Dumnezeu.

Haideți să facem un rezumat al celor spuse astăzi. Timpul harului se apropie de sfârșit. Totul este foarte avansat. Putem striga de fiecare dată: „când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, atunci să vă ridicați capetele în sus fiindcă voi știți că eliberarea voastră se apropie”. Dacă ne gândim și la faptul că în iunie se vor împlini optzeci de ani de când, din acel nor supranatural, fratelui Branham i-a fost spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Isus Hristos tot astfel acest mesaj care îți este încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Deja a trecut mult timp, au trecut două mii de ani de când Domnul a fost pe acest pământ și a spus în Ioan 14: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Și Pavel scrie prin covingere: „*Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați*” (1 Cor. 15.51). Au trecut două mii de ani.

Acum se vor împlini optzeci de ani. Noi avem o prioritate deosebită. Haideți s-o spunem din nou: Dacă Domnul ar fi venit deja... Unii oameni au susținut că în anul 1977 se va termina totul. Vă întreb: cine dintre voi a auzit până în anul 1977 acest mesaj minunat, ceea ce a făgăduit Dumnezeu? Atunci ar fi foarte puține mâini ridicate. Vă rog ridicați mâinile voastre aceia care ați auzit mesajul până în anul 1977! Vedeti? Puteți să-i numărați ușor pe toți. Sunt doar câțiva. Unde ar fi fost restul? Unde ar fi fost restul? Dumnezeu decide timpul. El nu întârzie niciodată. Dumnezeu nu întârzie. Nu! El nu întârzie împlinirea

făgăduinței Lui, ci El așteaptă până când va intra chiar și ultimul care este hotărât de El.

De asemenea, au trecut cincizeci de ani de când au fost deschise pecețile, în martie 1963. Anii vin și trec. Chemarea afară a avut loc. Poate mai este unul aici și altul acolo. Noi auzim că mai sunt oameni care ascultă și primesc mesajul, dar încetul cu încetul, această ultimă chemare se apropie de sfârșit. Numărul va fi deplin, trâmbița va răsună și Domnul va reveni ca să ne ia Acasă acolo unde este și El.

Important este ca noi, prin convingere, să credem din adâncul inimii noastre că Dumnezeu Și-a trimis Cuvântul Său, ultimul mesaj, chemarea afară, pregătirea Bisericii Mireasă cu toate corecturile care sunt necesare. Noi am spus-o deseori și am subliniat-o în acest loc: când în Noul Testament Domnul a confirmat și a spus: „Eu vi-l trimit pe prorocul Ilie”, atunci aceasta nu a fost o teorie pe care noi să ne forțăm s-o tălmăcim cumva, ci este o realitate. Acest bărbat a luat cele douăsprezece pietre și a rezidit altarul, a adunat poporul. El a chemat la o decizie: „Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El”. De asemenea este scris într-un mod frumos că Domnul le-a întors inimile [la început]. Despre ce este vorba astăzi? Este vorba doar despre un mesaj? Sau **mesajul** care să ne aducă înapoi la început, înapoi la temelii apostolilor și prorocilor, cu toate corecturile care sunt necesare, astfel încât ultima decizie să fie luată? Noi suntem mulțumitori pentru că Dumnezeu a condus totul în acest mod. Pentru ca înaintea revenirii lui Hristos să fie vestit un mesaj divin, toate lucrurile să fie readuse în starea lor originală. Așa cum am spus-o noi deseori, de asemenea: frați și surori, nu este scris doar în prorocul Maleahi, ci este scris și în Matei 17.11 și în Marcu 9.12, că acest bărbat al lui Dumnezeu va veni ca să reșeze toate lucrurile. Noi suntem mulțumitori pentru acest lucru, fiindcă am recunoscut-o: un bărbat trimis de Dumnezeu cu mesajul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu. Și de fiecare dată se împlinește: „*Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu*”. De aceea, fiindcă noi suntem din Dumnezeu ascultăm cuvintele lui Dumnezeu. Noi ascultăm și credem tot ce ne spune Dumnezeu prin Cuvântul Său, prin harul Său.

Deci, pe de o parte, putem vedea Sodoma și Gomora. Dar pe de altă parte, Domnul a vizitat pe poporul Său și a împlinit făgăduința așa

cum a împlinit făgăduința pe care a dat-o atunci, că „Sara va avea un fiu”. Oare nu suntem și noi copii ai făgăduinței lui Dumnezeu? De câte ori să mai subliniem că credința adevărată poate fi ancorată numai în făgăduințele lui Dumnezeu? De aceea Dumnezeu ne-a încoronat cu har și îndurare. Indiferent ce se întâmplă în Vatican, în Ierusalim, ici și colo, indiferent ce se întâmplă în jurul nostru, ce se întâmplă în țara noastră, în guvernul nostru sau în alte guverne, noi nu avem niciun fel de influență la aceasta. Influența lui Dumnezeu este numai în mijlocul poporului lui Dumnezeu, care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu prin credință, îl primește în inimă, i se descoperă, prin harul Său și este în concordanță cu acest Cuvânt al lui Dumnezeu.

Așa cum am citit în cuvântul de introducere, Pavel a sublinat deja atunci în 2 Tes. 2.13: *„Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului”*. Noi trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți de aici, pentru toți cei care ascultă în direct, pentru că de la început voi ați crezut mesajul lui Dumnezeu, fiindcă de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire înaintea întemeierii lumii, voi sunteți hotărâți mai dinainte conform plăcerii voii Sale. Toți aceia pe care i-a hotărât mai dinainte i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit. La Dumnezeu tot ceea ce s-a întâmplat este deja desăvârșit. Și se va împlini și cu noi toți. Se continuă aici, *„în sfințirea Duhului și credința adevărului”*. Ioan 17.17: *„Sfînțește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”*.

Frați și surori, nu este frumos că noi ne putem regăsi cu toții în Cuvântul lui Dumnezeu? Cuvântul lui Dumnezeu nu a fost adresat credincioșilor doar în trecut, ci astăzi el îți este adresat ție, mie, ne este adresat nouă tuturor. Noi am auzit același Cuvânt și am primit aceeași descoperire, prin harul Său. Și cu privire la învățătură, în vers. 15: *„Așadar, fraților, rămâneți tari și țineți învățăturile pe care le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră”*. Este atât de frumos că tot ceea ce a spus Pavel cu buzele lui a fost și scris și dat bisericilor astfel ca ei să aibă orientare, în scris. Același lucru se întâmplă și cu noi toți. Noi n-am auzit doar o predică, ci am citit și am verificat dacă totul este conform Scripturii, așa cum au făcut-o și credincioșii din Bereea.

2 Tes. 2.16-17: „Și Însuși Domnul nostru Isus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin harul Său o mângâiere veșnică și o bună nădejde, să vă mângâie inimile și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!”. Aceasta ne-o dorim cu toții, astăzi, din adâncul inimii noastre: Cuvântul lui Dumnezeu să împlinească scopul pentru care a fost trimis.

Haideți s-o mai spunem încă o dată: Pentru noi starea lumii este de neînțeles. La fel și pentru cei din lume starea Bisericii este de neînțeles. Fiți cinstiți! Cine ne înțelege pe noi? Cine poate înțelege starea ta sau starea mea biblică?

Aici este o întrebare: „Care este situația fraților pentecostali care susțin că au primit Duhul Sfânt, care cunosc mesajul, dar nu se botează în Numele Domnului Isus Hristos? Oare fac și aceștia parte din rândul fecioarelor neînțelepte sau vor fi judecați la judecata de la tronul alb?” Voi puteți citi că 550 de milioane de oameni se declară pentecostali, într-un fel sau altul. Pretutindeni sunt practici carismatice, peste tot este muzică și așa mai departe. Dar sfânta Scriptură spune: „Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu” [Rom. 8.14]. Ploaia poate cădea peste tot ce este pe pământ, grâu și neghină. Dar după roadele lor să-i recunoașteți. Adevărații copii ai lui Dumnezeu nu au doar niște daruri, ci au roadele Duhului. Noi putem lua un cuvânt după altul și să ne verificăm cu el și să recunoaștem care este situația noastră înaintea lui Dumnezeu.

Deci, timpul este foarte avansat și foarte serios. Ultima dată am spus-o surorilor: nu este suficient doar să cântăm că este posibil să fie ultima dată. Cândva va fi chiar și ultimul an. Acest ultim an va veni. Noi credem că totul se va împlini în timpul nostru. Eu doresc să subliniez din nou și să scot în evidență: nimeni nu cunoaște ziua și ora. Nici măcar nu trebuie s-o știm. Important este ca noi să fim gata, să fim pregătiți la revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Eu sunt pe deplin convins că toți aceia care Îl cred acum pe Dumnezeu, care au primit și au crezut Cuvântul Său făgăduit, fac parte din rândul adevăraților credincioși. Ei nu vor fi duși în eroare prin învățături străine, false, ci vor rămâne întotdeauna în cadrul Cuvântului lui Dumnezeu. Lumea poate să facă ce vrea, toate bisericile religioase să rămână unde vor ele. Dar Biserica lui Isus Hristos s-a întors la Cuvântul

lui Dumnezeu, s-a întors la început. Și astăzi noi Îl vestim pe Isus Hristos Cel răstignit și Cel înviat, Domnul care va reveni, Același ieri, astăzi și în vecii vecilor.

În noua scrisoare circulară am scris-o deja. Ieri a fost tipărită în limba germană, iar în celelalte limbi va fi gata în următoarele două săptămâni. Am scris că adevărații credincioși, fecioarele înțelepte, nu vor fi înșelați. În acel moment când Eva a permis să fie înșelată, ea n-a mai fost fecioară. Și ce spune Domnul nostru în toate cele trei Evanghelii, în Matei, în Marcu și în Luca? „Băgați de seamă ca nimeni să nu vă înșele. Căci dacă ar fi cu puțință chiar și cei aleși ar fi înșelați”. Dar mulțumiri lui Dumnezeu că acest lucru nu este cu puțință. Noi Îl ascultăm numai pe Domnul nostru, credem doar Cuvântul Lui și vom înainta până când vom vedea împlinit tot ce am crezut. Să fie chemați afară chiar și ultimii din toată lumea. Și toți aceia care ascultă astăzi, să știe că Dumnezeu a împlinit făgăduința Lui pentru acest timp, a împlinit Cuvântul Său, a trimis un proroc, totul a fost descoperit și adus în starea originală.

Frați și surori, eu mai am o dorință: noi toți, care Îl credem acum pe Dumnezeu să trăim o pocăință adevărată, o înnoire adevărată, o naștere din nou adevărată, să primim un botez adevărat cu Duhul Sfânt, pentru ca ceea ce s-a întâmplat la început în Faptele apostolilor să se îplinească din nou acum. Noi avem făgăduința că Același Dumnezeu care a trimis ploaia timpurie va trimite și ploaia târzie. Dar mai întâi trebuia să fie semănată sămânța.

Lui, Dumnezeului Atotputernic, care a vizitat pe poporul Său, prin harul Său, care ne-a scos afară din toate erorile... Noi putem spune cu adevărat: „O, Doamne Tu mi te-ai descoperit”. Noi am primit descoperirea lui Isus Hristos. Aceasta ne smerește sub mâna puternică a Domnului nostru. Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu și acelaia i se va descoperi Cuvântul lui Dumnezeu, prin harul Său. Lui, singurului Dumnezeu...

Și aceasta trebuie s-o spunem de fiecare dată și s-o evidențiem: Dumnezeu este Unul singur, este Unul singur, din veșnicie în veșnicie. Acest singur Dumnezeu ni S-a descoperit nouă: ca Tată în cer, în singurul Său Fiu, pe pământ și în Biserică prin Duhul Sfânt. Nu sunt trei dumnezei atotputernici. Ci un singur Dumnezeu Atotputernic.

Haideți să citim aceste două versete din Noul Testament, din Rom. 3 și din Gal. 3. În Romani 3 este subliniat foarte clar.

Romani 3.30: *„deoarece Dumnezeu este Unul singur...”*. Aceasta nu este o părere a unui om. *„deoarece Dumnezeu este Unul singur și El va socoti neprihăniți, prin credință, pe cei tăiați împrejur și tot prin credință și pe cei netăiați împrejur”*.

Există și un al doilea verset biblic care exprimă acest fapt la fel de exact, în Galateni 3. Noi suntem mulțumitori din toată inima noastră fiindcă putem crede așa cum este scris în Scriptură.

Gal. 3.20: *„Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe când Dumnezeu este Unul singur”*.

Domnul ne-a descoperit-o prin harul Său: Dumnezeu poate să fie în cer și pe pământ, poate să fie pe toate continentele, El poate să fie pretutindeni prezent. Cuvântul Său care ne-a fost descoperit va împlini scopul pentru care El Însuși l-a trimis. Acest Cuvânt nu se va întoarce la El fără rod.

Frați și surori, eu sunt copleșit și bucuros că noi putem trăi în acest timp, că Dumnezeu ne-a dăruit Cuvântul Lui, că l-a trimis pe prorocul Său și ne-a călăuzit în Cuvântul Său. Cum am și reamintit deja: același lucru pe care l-a făcut Domnul în Vechiul Testament când l-a vizitat pe Avraam, dându-i făgăduința, același lucru pe care l-a făcut în Noul Testament, același lucru l-a făcut și în generația noastră. El, Dumnezeul veșnic credincios nu Se schimbă. Ferice de toți aceia care o pot vedea, o cred, o primesc și le este descoperit prin harul lui Dumnezeu. Lui Dumnezeu să-I fie adusă slava acum și în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm. Dacă surorile noastre doresc să cânte o cântare să vină s-o cânte. Între timp haideți să cântăm corul „Așa cum sunt”. [Se cântă (...)] Amin.

Așa cum este scris și în sfânta Scriptură, trei mărturisesc: Sângele, Cuvântul și Duhul. Și astăzi noi dorim să întrebăm: cine dorește să-și dedice pe deplin viața lui Domnului? Cine are credința în eliberarea deplină, în iertarea deplină și mântuirea deplină în Domnul nostru Isus Hristos? Nu trebuie să veniți neapărat în față, dar cine dorește să vină acela poate să vină. Noi nu dorim să pierdem nicio ocazie ca să-i chemăm pe toți credincioșii la Domnul. Domnul nostru a spus: *„pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară”*. Cu privire la păcat, Domnul a

zis: „*Dacă nu credeți că Eu sunt veți muri în păcatele voastre*” [Ioan 8.24]. Și cum a spus-o deseori fratele Branham: „Primul păcat a fost necredința”. În momentul în care cineva ascultă ce are de spus Vrăjmașul, acolo Cuvântul lui Dumnezeu este pus sub semnul întrebării, atunci Vrăjmașul are putere peste omenire. Dar cine Îl crede pe Dumnezeu intră sub puterea lui Dumnezeu. Credința devine atunci victoria care a biruit lumea.

Haideți să ne rugăm împreună. Frate Alfred Borg te rog vino și roagă-te încă o dată cu noi toți. [Se roagă fratele Alfred Borg (...)]. Cinste Dumnezeului nostru, din veșnicie în veșnicie! Aleluia! Și tot poporul să spună „Aleluia”. Tot poporul să spună „Laudă Domnului”. Aleluia! Toată lumea să audă și să vadă: Dumnezeu are pe acest pământ un popor al Său, toți aceia care ascultă glasul Lui, Îl urmează și Îl cred pe El.

Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, eu doresc să mă alătur, de asemenea, în această rugăciune. Tu cunoști toate problemele, toate rugăciunile, Tu cunoști și problema fiecăruia în parte. Noi putem veni la Tine prin credință. Tu nu o vei face cândva, Tu ai făcut-o deja, „S-a isprăvit!”. Noi Îți mulțumim pentru răscumpărare prin scumpul și sfântul sânge al Mielului. Sângele de jertfă care este pe tronul harului. Încă trăim în timpul harului. Iubite Domn, eu doresc să-Ți mulțumesc astăzi din toată inima mea pentru că ne-ai dăruit atât de mult har astfel încât noi, în acest timp, să auzim Cuvântul Tău curat și clar și Duhul Tău să ni-l descopere. Binecuvântează toată turma Ta pe care ai răscumpărat-o prin Sângele Tău. Sfintește-i în adevărul Tău. Cuvântul Tău este adevărul. Îți mulțumim din nou fiindcă putem trăi în acest timp și pentru că noi vom trăi desăvârșirea, prin harul Tău. Ție, Dumnezeului Atotputernic Îți aducem cinste, laudă și rugăciune, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Luăți loc. Putem să mai cântăm încă o dată corul. [Se cântă (...)] A Lui să fie cinstea.

Nu v-am spus nimic despre ultima călătorie. Totul a decurs așa cum a fost planificat. Sunt recunoscător că încă mai este posibil să facem călătorii misionare și putem da mai departe ultima chemare în toată lumea, astfel încât toți aceia care sunt hotărâți să asculte acest

adevăr, să audă Cuvântul, mesajul acestui ceas, strigătul de la miezul nopții.

Astăzi este în mijlocul nostru și fratele Inodin. El va merge înaintea mea în Cuba. În martie ne vom duce în Venezuela, Peru, Cuba și Estul Canadei. Noi dorim să răscumpărăm timpul și să purtăm acest Cuvânt sfânt și scump al lui Dumnezeu atât cât mai este timpul de har.

Toți părinții să aibă grijă de copiii lor. Totul să decurgă corect și liniștit în curte și în clădiri. Și după adunare toți să fie binecuvântați. Noi putem contribui cu toții la aceasta. Vă mulțumesc frumos!

Aici este fratele nostru din Kinshasa, aici sunt frații din Canada și din toate celelalte țări. Vă mulțumesc că veniți să ascultați Cuvântul lui Dumnezeu. Vă transmit salaturile din partea fratelui și sorei noastre Trabani. Sorei noastre îi merge mai bine. Numele Domnului este lăudat și slăvit. Noi ne bucurăm cu toți aceia dintre voi în care Cuvântul lui Dumnezeu s-a confirmat. Ne vom ruga Domnului din nou pentru toți și El va face totul bine.

Haideți să ne ridicăm. Frate Müller te rog vino și roagă-te cu noi și adu totul înaintea Domnului. El va face totul prin harul Său. [Se roagă fratele Müller (...). Se cântă (...)]. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin. Harul Domnului să fie cu voi, dacă va vrea Dumnezeu și vom trăi până mâine dimineață.